

2010. február 10., szerda

29. kéri a Bizottságot, hogy 2010 októberével kezdve évente tegyen jelentést a Parlamentnek az EU adóügyi politikájáról;

*

* *

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 200

P7_TA(2010)0021

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2009 (2009/2101(INI))

(2010/C 341 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSz) 2. cikkére és a 3. cikk (3) bekezdésének második albekezdésére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz) 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájának 23. cikkére,
- tekintettel a Bizottság 2009. február 27-i, „A nemek közötti egyenlőség – 2009” című jelentésére (COM(2009)0077),
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőséget célzó közösségi keretstratégia felé (2001–2005)” című, 2000. június 7-i bizottsági közleményre (COM(2000)0335), valamint a Bizottság 2000-es, 2001-es, 2002-es, 2003-as, 2004-es, 2005-ös, 2006-os, 2007-es és 2008-as éves jelentéseire a nők és férfiak esélyegyenlőségéről az Európai Unióban (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 és COM(2008)0010),
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás) ⁽¹⁾,
- tekintettel a szociális gazdaságról szóló, 2009. február 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a „Növekvő egyensúly a munka és a magánélet között: a szakmai, a családi és a magánélet összeegyeztetésének fokozott támogatása” című, 2008. október 3-i bizottsági közleményre (COM(2008)0635),
- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK irányelv (COM(2008)0636) hatályon kívül helyezéséről szóló, a Bizottság által 2008. október 3-án benyújtott európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra,

⁽¹⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0062.

2010. február 10., szerda

- tekintettel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 92/85/EGK tanácsi irányelv (COM(2008)0637) módosításáról szóló, a Bizottság által 2008. október 3-án benyújtott európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra,

- tekintettel „A barcelonai célkitűzések megvalósítása az iskoláskor alatti gyermekek gondozására létrehozott rendszerekben” című, 2008. október 3-i bizottsági jelentésre (COM(2008)0638),

- tekintettel az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezménye ratifikálásának helyzetére (Európai szerződések sorozat, 197. szám),

- tekintettel az európai szociális partnerek által a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatban 2005. március 22-én elfogadott cselekvési keretre,

- tekintettel a nőikkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),

- tekintettel az Európai Tanács által 2006. március 23–24-én elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra,

- tekintettel a 2009. november 26-i, a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló állásfoglalására ⁽¹⁾,

- tekintettel „A nők bevándorlása: a bevándorló nők szerepe és helye az Európai Unióban” című, 2006. október 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,

- tekintettel a 2009. november 25-i állásfoglalására „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában – a stockholmi program” című, Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett bizottsági közleményről ⁽³⁾,

- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemtervről (2006-2010) szóló, 2007. március 13-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,

- tekintettel a nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó tanácsadó bizottságra és az általuk a nemek közötti bérszakadékról 2007. március 22-én elfogadott véleményre,

- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről – 2008” című, 2008. szeptember 3-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,

- tekintettel a nők és a férfiak egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó, a Bizottságnak címzett ajánlásokról szóló, 2008. november 18-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0098.

⁽²⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 118. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0090.

⁽⁴⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 56. o.

⁽⁵⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 35. o.

⁽⁶⁾ HL C 16. E, 2010.1.22., 21. o.

2010. február 10., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0004/2010),
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az Európai Unió alapelve, amelyet az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió alapjogi chartája is elismert, és mivel az e területen elért jelentős előrelépés ellenére továbbra is fennáll számos egyenlőtlenség a férfiak és nők között,
- B. mivel az Európai Unió jelenleg súlyos gazdasági, pénzügyi és társadalmi válságon megy keresztül, amely sajátos következményekkel jár a nők munkaerő-piaci helyzetére;
- C. mivel az anyaságot és az apaságot a társadalmi egyensúly nélkülözhetetlen elemeit képező alapvető jogoknak kell tekinteni, és az Európai Unióban van szülési szabadságról szóló irányelv⁽¹⁾ és szülői szabadságról szóló irányelv⁽²⁾, ugyanakkor a mai napig nincsen jogszabály az apasági szabadságra vonatkozóan,
- D. mivel a foglalkoztatási és ágazati szegregáció miatt és a rendelkezésre álló adatok szerint a válság kirobbanása a férfiakat általában érzékenyebben érintette, mint a nőket, ugyanakkor egyes országokban és ágazatokban eltérő a helyzet, konkrétan a túlnyomórészt női munkaerőt alkalmazó hagyományos iparágakban, ahol számos vállalatbezárásra, a multinacionális cégek körében pedig számos üzem-áttelepítésre került sor; mivel a munkavállaló nők 31,1 %-a részmunkaidőben dolgozik, szemben a férfiak 7,9 %-os arányával; mivel a nők többségben vannak egyes közszolgáltatásokban, és egyes tagállamokban az oktatási, az egészségügyi és a szociális támogatási ágazatokban dolgozó aktív keresők között a nők aránya a kétharmadot is eléri; mivel az ezen ágazatokat érintő jövőbeli költségvetési megszorítások esetében a válság ezért főként a nőket sújthatja,
- E. mivel hagyományosan a nőket – és különösen az elszigetelt anyákat és a 65 évesnél idősebb nőket – fokozottabban fenyegeti a szegénység és a korlátozott nyugdíjvédelem, mivel e nők gyakran a létminimumot súroló nyugdíjat kapnak, amelynek okai eltérőek lehetnek, például családi feladatok miatt feladták vagy megszakították szakmai tevékenységüket vagy házas társuk vállalkozásában (rendszerint kereskedelmi és a mezőgazdasági ágazatban) dolgoztak fizetés és társadalombiztosítási rendszerhez tartozás nélkül, és mivel a politikák többsége a gyermekes családok támogatására irányul, annak ellenére, hogy a háztartások 35 %-át egyedül élő személyek teszik ki, akik az esetek többségében nők,
- F. mivel a nők foglalkoztatottsági aránya 37,4 % és 74,3 % közötti jelentős eltéréseket mutatva átlagosan 59,1 %-ot tesz ki, s arányuk 2000 óta tartó folyamatos növekedése nem hozta magával a nők munkafeltételeinek javulását, akik továbbra is áldozatai a foglalkoztatási és ágazati szegregációnak,
- G. mivel a szociális gazdaságbeli vállalkozások a nők foglalkoztathatóságának sikeres példái, amelyek javítják a nők társadalmi státuszát, elősegítik pénzügyi függetlenségüket és lehetővé teszik a nők számára, hogy jobban összeegyeztethessék a szakmai és a családi életet, nevezetesen az e vállalatok által a gyermekek, az idősek és a fogyatékos személyek számára nyújtott gondozási szolgáltatások révén,
- H. mivel Bizottság számos intézkedése és a tagállamok kötelezettségvállalásai ellenére a nemek közti átlagos bérezési különbség 2000 óta magas szinten (14 % és 17,4 % között) stagnál,
- I. mivel az EUMSZ 157. cikke kimondja, hogy „minden tagállam biztosítja annak az elvnek az alkalmazását, hogy a férfiak és a nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazást kapjanak”, továbbá az Európai Unió Bírósága állandó joggyakorlatában megerősíti ezt az elvet,

(1) A várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv (HL L 348., 1992.11.28., 1. o.).

(2) A Tanács 1996. június 3-i 96/34/EK irányelve az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról (HL L 145., 1996.06.19., 4. o.).

2010. február 10., szerda

- J. mivel a fent idézett 2008. november 18-i állásfoglalásában kéri a Bizottságot, hogy 2009. december 31-ig nyújtson be az Európai Parlamentnek jogalkotási javaslatot a férfiak és nők egyenlő díjazása elvének alkalmazásával kapcsolatos, meglévő jogszabályok felülvizsgálatára vonatkozóan,
- K. mivel a foglalkoztatási és ágazati szegregáció, valamint a szexista sztereotípiák miatt a férfiak – jóllehet enyhébb formában – ugyanúgy hátrányt szenvednek,
- L. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdításának és megteremtésének elengedhetetlen feltétele a családi és háztartási feladatkörök nemek közötti megosztása, különösen a szülői és apasági szabadság kihasználása révén, ugyanakkor sajnálja, hogy a szociális partnerek szülői szabadságra vonatkozó (2009. júliusi) keretmegállapodása nem foglalkozik a fizetett szabadság kérdésével, amelynek pedig meghatározó befolyása lenne a szülői szabadságot igénybe vevő férfiak arányára, valamint a családi és hivatásbeli kötelezettségek férfiak és nők közötti egyenlő elosztására,
- M. mivel a gyermek- és idősgondozási szolgáltatásokhoz, valamint az egyéb eltartottak gondozási szolgáltatásaihoz való hozzáférés létfontosságú a nők és férfiak egyenlő munkaerő-piaci, illetve az oktatásban és a szakképzésben való részvétele szempontjából,
- N. mivel a 2002. március 15–16-án Barcelonában üléselő Európai Tanácson felkérték a tagállamokat, hogy törekedjenek arra, hogy 2010-re a három év és az iskolaköteles kor közötti gyermekek legalább 90 %-a, és a három év alatti gyermekek legalább 33 %-a számára biztosítsák a gyermekelhelyezési szolgáltatást, de a tagállamok több mint fele még csak közel sem került e célok eléréséhez,
- O. mivel az EU egyetemi diplomáinak 58,9 %-át 2008-ban nők szereztek meg és a kereskedelmi, üzleti és jogi képzésben többségben vannak, ugyanakkor a vállalatok és a közigazgatás felelős pozícióiban és a politikai szervezetekben továbbra is kisebbségben vannak; mivel túlzottan alacsony az informatikai, műszaki és fizikai diplomával rendelkezők nők száma, s ennek következtében a nők alulreprezentáltak a gazdasági fellendülés szempontjából meghatározó magánszektorban; mivel az informatikai ágazatban a nemek közötti bérszakadék idővel egyre szélesedő tendenciát mutat,
- P. mivel az európai parlamenti képviselőknők 2004–2009-es ciklus alatti 32,1 %-os aránya a 2009. június 7-i európai választásokat követően 35 %-ra nőtt, és mivel a parlamenti bizottságok elnökei között a korábbi 25 %-ról 41 %-ra nőtt a nők aránya és az Európai Parlament alelnökei között arányuk 28,5 %-ról 42,8 %-ra emelkedett, ugyanakkor a női quæstorok száma 3-ról 2-re csökkent,
- Q. mivel a jelek szerint romlik a nők bizonyos csoportjainak helyzete – különös tekintettel a fogyatékkal élő nőkre, az eltartottakért felelős nőkre, az idősebb nőkre, a kisebbséghez tartozó és bevándorló nőkre –, akik gyakran szembesülnek több halmozott nehézséggel és kockázattal, valamint kettős megkülönböztetéssel,
- R. mivel a migráns nőket a munkaerőpiacon kettős megkülönböztetés sújtja, egyrészt női mivoltuk, másrészt migráns státuszuk miatt; mivel öt magasan képzett migránsból egy kevésbé szakképzett munkát végez és mivel a háztartási alkalmazottként, a szálloda- és vendéglátóiparban és a mezőgazdaságban dolgozó migráns nők különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak,
- S. mivel a férfiak és a nők foglalkoztatása egyaránt alacsonyabb a vidéki területeken; mivel emellett a nők nagy része sosem vállalt aktív szerepet a hivatalos munkaerőpiacon, és ezáltal munkakeresőként sem került nyilvántartásba vételre és nem szerepel a munkanélküliekről szóló statisztikákban sem, amely különleges anyagi és jogi problémákat okoz a szülési és betegszabadság, a nyugdíjjogosultság megszerzése és a társadalombiztosításhoz való hozzáférés kérdésében, valamint válás esetén; mivel a vidéki térségeket kedvezőtlenül érinti a magas színvonalú munkalehetőségek hiánya,
- T. mivel a kisebbségekhez tartozó nők – és különösen a roma nők – rendszeresen szenvednek a faji és nemi alapon történő többszörös megkülönböztetés formáitól; mivel az esélyegyenlőséggel foglalkozó nemzeti szervezeteknek megfelelő módon fel kellene venniük a küzdelmet a többszörös vagy halmozott megkülönböztetés jelenségével szemben,

2010. február 10., szerda

- U. mivel az emberkereskedelem a rabszolgaság modern formája, amelynek minden kor főként nők és lányok estek áldozatul,
- V. mivel a 2008. szeptember 3-i állásfoglalás felkérte a tagállamokat, hogy haladéktalanul ratifikálják az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményét, amely a leghatékonyabb európai jogi eszköz az emberkereskedelem elleni küzdelemben, hiszen e kereskedelem bűncselekménynek és egyben az emberi jogok megsértésének is tekinthető, továbbá csorbítja az emberi méltóságot és sértetlenséget, mivel a mai napig az Unió csupán 16 tagállama ratifikálta ezt az egyezményt,
- W. mivel a nők elleni erőszak minden formája a nők és férfiak közötti egyenlőség egyik fő akadálya és egyben az egyik legelterjedtebb emberi jogi jogsértés, amely nem ismer földrajzi, gazdasági, kulturális vagy társadalmi határokat; mivel ez súlyos problémákat okoz az EU-ban, tekintve, hogy a nők mintegy 20–25 %-a válik felnőtt korban fizikai erőszak áldozatává, több mint 10 %-uk nemi erőszak áldozata; mivel a Tanács spanyol elnöksége az elsőbbséget élvező kérdések egyikeként a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelmet nevezte meg,
- X. mivel a szexuális és reprodukív egészségen az egyének általános – fizikai, szellemi és társadalmi – jólétét, és nemcsak a betegségek vagy fogyatékosságok hiányát kell érteni a nemi szervek szerepe és működése vonatkozásában, és mivel a nők teljes fizikai és nemi függetlenségének elismerése elengedhetetlen feltétele a nemi és reprodukív egészséget érintő jogokra vonatkozó minden felelősségteljes politikának, továbbá a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelmet célzó politikáknak,
- Y. mivel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét hivatalosan 2006-ban hozták létre, és tevékenységét normális esetben legkésőbb 2008. január 19-én meg kellett volna kezdeni, de még mindig nem működik teljes körűen,
- Z. mivel a lisszaboni stratégia a munkaképes nők 60 %-ának munkaerő-piaci integrálását tűzte ki célul, míg a demográfiai kihívással kapcsolatos erőfeszítések a születések magasabb számát kívánják előmozdítani a jövőbeli követelmények kielégítése érdekében; mivel a nemek közötti esélyegyenlőség és a munkamagánélet egyensúlya továbbra is a demográfiai változásról folyó vita központi témája,
1. üdvözlí, hogy a Bizottság a nemek közötti egyenlőségről szóló, fent idézett 2009. évi jelentésében hangsúlyozta nemek közötti egyenlőségre irányuló politikák megerősítését a gazdasági változások közepette, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy több konkrét lépésre és új politikákra van szükség;
 2. elítéli, hogy a gazdasági fellendítés projektjei elsősorban a túlnyomórészt férfiakat alkalmazó munkahelyekre vonatkoznak; kiemeli, hogy a férfiak foglalkoztatásának támogatása a nőké helyett nemhogy csökkent, de növeli a nemek közötti egyenlőtlenséget, és hangsúlyozza, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőségi politikákat integrálni kell a válság felszámolására irányuló európai, nemzeti és regionális fellendítési programokba;
 3. sürgeti a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy védjék meg a szociális jogokat és gondoskodjanak arról, hogy a gazdasági és pénzügyi válság ne járjon a szociális juttatások és a szociális szolgáltatások korlátozásával, különösen a gyermekgondozás és az időskorúak támogatása terén ; kiemeli, hogy a gondozási politikák, valamint a támogató és gondozási szolgáltatások nyújtása szorosan összefügg a nők és férfiak közötti egyenlőség elérésével;
 4. megjegyzi, hogy a gazdasági, társadalmi és pénzügyi válság lehetőséget teremthet arra, hogy az Unió termelékenyebb és innovatívabb gazdasággá alakuljon és társadalma határozottabban figyelembe vegye a nők és férfiak közötti egyenlőséget, amennyiben megfelelő politikákat és intézkedéseket fogadnak el;
 5. felszólítja a Bizottságot, hogy szolgáltatson pontos statisztikai adatokat a válság nőkre és férfiakra gyakorolt hatásáról, amely számol a munkanélküliségi aránnyal, a részmunkaidős foglalkoztatás alakulásával és a határozott, illetve határozatlan idejű szerződéssel alkalmazottakkal, valamint a válság felszámolására irányuló politikák közszolgáltatásokban jelentkező következményeivel;
 6. hangsúlyozza, hogy nélkülözhetetlen, hogy a Bizottság és a tagállamok értékeljék, támogassák és megerősítsék a nők helyzetét a szociális gazdaságban, az ezen ágazatban a nők nagy arányára, valamint e gazdaságnak a munka és a magánélet összeegyeztethetősége terén tett szolgálatainak jelentőségére tekintettel;

2010. február 10., szerda

7. felkéri azon tagállamokat, amelyek költségvetési konszolidációs politikát kénytelenek végrehajtani, hogy a nőket ne sújtsák aránytalan mértékben a megszorítások, és kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki gazdaságösztönző politikákat, figyelembe véve a nők és férfiak sajátos helyzetét és szükségleteit, például a nemek közötti esélyegyenlőség horizontális érvényesítésén („gender mainstreaming”), valamint a nemek szerinti és a nők-férfiak közötti egyenlőség szempontjából történő költségvetési elemzésen („gender budgeting”) keresztül;
8. sajnálatosnak tartja, hogy a jelenlegi lisszaboni stratégiából csaknem teljesen hiányzik a nemek közötti esélyegyenlőség dimenziójának integrációja, és kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Lisszabon utáni, „EU-2020” európai stratégiában szenteljen külön fejezetet e dimenzióknak;
9. kéri az esélyegyenlőség területén illetékes nemzeti szervezeteket, hogy a többszörös diszkrimináció eseteiben adott válaszaik és ezen esetek kezelésének javítása érdekében integrált megközelítéseket alkalmazzanak; továbbá kitarthat emellett, hogy az esélyegyenlőségért felelős nemzeti szervezeteknek tanfolyamokat kell szervezniük a bírók, a jogászok és az alkalmazottak részére a többszörös diszkrimináció felismeréséről, megelőzéséről és kezeléséről;
10. üdvözlözi, hogy 2010-re a nők 60 %-os foglalkoztatási arányának elérésére vonatkozó, az Európai Tanács 2000. március 23–24-i lisszaboni ülésén meghatározott célkitűzés rövidesen megvalósul, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e munkahelyek jelentős része sajnálatos módon bizonytalan és rosszul fizetett; sajnálatát fejezi ki amiatt is, hogy a tagállamok között jelenős eltérések vannak, mivel ez az arány 37,4 % és 74,3 % között ingadozik; ezért kéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a 2006/54/EK irányelv hatékony végrehajtása érdekében;
11. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a kézműves, a kereskedelmi, a mezőgazdasági és a halászati munkába, valamint a családi kisvállalkozások munkájába besegítő házastársak helyzetével a nemek közötti esélyegyenlőség szempontjából, figyelembe véve, hogy a nők helyzete bizonytalanabb a férfiakénál; kéri a tagállamokat a megosztott tulajdon jogi modelljének kidolgozására a nők jogainak a mezőgazdasági ágazatban való teljes körű elismerése, megfelelő szociális biztonságuk garantálása és munkájuk elismerése érdekében;
12. kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket és lépjenek fel támogatólag annak érdekében, hogy a gazdaság környezetbarát átalakítására irányuló projektekben és programokban nagyobb számban vegyenek részt nők, többek között a megújulóenergia-ágazatban, valamint a tudományok és a csúcstechnológia területén;
13. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy támogassák a nők vállalkozói szerepvállalását az ipari ágazatban, és a vállalkozásokat létrehozó nők számára biztosítsanak pénzügyi támogatást, valamint megfelelő szakmai tanácsadási és képzési lehetőségeket;
14. rámutat arra, hogy továbbra is a nők saját jövedelme és munkaviszonya képezi gazdasági önállóságuk, valamint a nők és férfiak közötti nagyobb fokú általános társadalmi egyenlőség alapját; hangsúlyozza, hogy – tekintettel többek között a társadalom elöregedésére – a férfiak és a nők szerepe egyaránt nélkülözhetetlen a munkaerőhiány megelőzésében;
15. megállapítja, hogy a nők jobban ki vannak téve az elszegényedés kockázatának, mivel a nemek közötti átlagos bérezési különbség továbbra is nagymértékű, és számos különbség áll fenn a tagállamok és az ágazatok között is; ezért nyomatékosan felszólítja a tagállamokat a 2006/54/EK irányelv végrehajtására és különösen az „egyenlő munkáért egyenlő bérezést” vagy az „azonos értékű munka” elv előmozdítására;
16. szükségesnek tartja továbbá a férfiak és nők nyugdíja közötti egyenlőtlenségek csökkentésére irányuló törekvést, mivel a családi kötelezettségek döntő része még ma is a nőket terheli, ami munkahelyi pályafutásuk megszakadásával jár, és általánosabb értelemben a férfiakénál kisebb mértékű munkahelyi szerepvállalást eredményez;
17. sajnálja, hogy Bizottság a Parlament fent idézett 2008. november 18-i állásfoglalását követően máig nem nyújtott be jogalkotási javaslatot a férfiak és nők egyenlő bérezése elvének alkalmazásával kapcsolatos, meglévő jogszabályok felülvizsgálatára vonatkozóan; felszólítja a Bizottságot, hogy mielőbb terjesszen elő erre irányuló jogalkotási javaslatot;

2010. február 10., szerda

18. támogatja a Bizottságot a hatályos irányelvek hiányos átültetése miatt indított eljárások lefolytatásában; úgy véli, hogy azon tagállamoknak, amelyek ezt eddig elmulasztották, a lehető leghamarabb át kell ültetniük nemzeti joganyagukba a nemek közötti esélyegyenlőségre vonatkozó irányelveket, és legfőképp gondoskodniuk kell azok helyes alkalmazásáról;
19. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak figyelemfelhívó kampányokat az iskolákban, a munkahelyeken és a médiában a –különösen a fiatal lányok előtt álló – pályaválasztási lehetőségek kiszélesítésének előmozdítása, a továbbra is jelenlévő szexista sztereotípiák felszámolása és a nőket lealacsonyító nézetek elleni küzdelem előmozdítása érdekében, és e kampányokban hangsúlyozzák ki a férfiak szerepét a családi feladatok egyenlő elosztása, valamint a munkahelyi és a magánélet összeegyeztetése terén;
20. kéri a tagállamokat, hogy ismerjék el azokat a vállalkozásokat, amelyek intézkedéseket hoznak a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítása, valamint a munkahelyi és a magánélet összeegyeztethetővé tétele érdekében, oly módon, hogy azzal előmozdítsák a helyes gyakorlatok terjedését e területen;
21. továbbra is hangsúlyozza a nem iskoláskorú gyermekek nappali elhelyezésére szakosodott intézmények, a gyermekfelügyeleti szolgáltatások, valamint az időseket és más eltartott személyeket támogató szolgáltatások fontosságát a munkahelyi és a magánélet jobb összeegyeztethetősége szempontjából; támogatja a Bizottság arra irányuló igyekezetét, hogy összevethető, időben rendelkezésre bocsátható és minőségi statisztikákat készítsen, és egyedi ajánlásokat dolgozzon ki a tagállamok számára; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek meg mindent a barcelonai Európai Tanács fent említett, a nem iskoláskorú gyermekek nappali elhelyezésére szakosodott intézményrendszerre vonatkozó célkitűzéseinek elérése érdekében;
22. hangsúlyozza a Bizottság egyes intézkedései, többek között a szülési szabadságról szóló 92/85/EGK irányelv, valamint az önálló vállalkozókról és a családi vállalkozásban „segítő házastársakról” szóló 86/613/EGK irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslatok fontosságát; úgy véli ugyanakkor, hogy a Bizottságnak a 92/85/EGK irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslata nem elég ambiciózus a munkahelyi és a magánélet összeegyeztethetőségének előmozdítása terén;
23. hangsúlyozza, hogy napirendre kell venni az apasági szabadság kérdését is, és kéri a Bizottságot, hogy támogasson minden lépést, amely az apasági szabadság európai szintű bevezetésére irányul; úgy véli, hogy a nők magasabb szintű munkaerő-piaci védelme, egyszersmind az e szabadság felhasználásával kapcsolatos társadalmi sztereotípiákkal szembeni fellépés érdekében a szülési és apasági szabadságot össze kell kötni;
24. kéri a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy támogassák a vállalatok és politikai szervek felelős pozícióiba kinevezett nők és férfiak kiegyensúlyozottabb arányát, ezért kéri, hogy határozzanak meg kötelező célokat a nők és a férfiak egyenlő képviselésének biztosítása érdekében; ezzel összefüggésben jelzi, hogy a választási kvóták alkalmazása kedvezően hat a nők képviselésére;
25. üdvözlözi a norvég kormány azon döntését, mely szerint a magántársaságok és állami vállalatok igazgatótanácsát legalább 40 %-ban nőknek kell alkotniuk, és kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tekintsék pozitív példának a norvég kezdeményezést, és ezt jelöljék ki a maguk számára is fejlődési irányként;
26. kéri a tagállamokat, hogy indítsanak kampányokat, amelyek arra ösztönzik az érettségivel rendelkező nőket, hogy továbbtanulás esetén a mérnöki pályát válasszák, ily módon növelve a nők arányát a hagyományosan férfiak által előnyben részesített műszaki pályákon;
27. örömmel állapítja meg, hogy a 2009. júniusi európai választásokat követően a parlamenti bizottságok elnökei és az Európai Parlament alelnökei között jelentősen, az európai parlamenti képviselők között kevésbé jelentősen, de azért jól láthatóan nőtt a nők aránya;
28. ezzel összefüggésben úgy véli, hogy a Bizottságban a női biztosjelöltek – nagy nehézségek árán elért – 33 %-os aránya a pusztán minimumot jelenti; véleménye szerint a Bizottság összetételének hívebben kellene tükröznie az európai népesség sokszínűségét, ideértve a nők és férfiak arányát is; felkéri a tagállamokat, hogy a következő jelölés alkalmával egy nőt és egy férfit jelöljenek, ezzel is elősegítve egy reprezentatívabb összetételű Bizottság létrejöttét;

2010. február 10., szerda

29. kéri a tagállamokat, hogy figyelmesen vizsgálják felül migrációs politikáikat, hogy hatékonyabban kiaknázzák a magasan képzett migráns munkavállaló nők képességeit, és biztosítsák a háztartásokban és más olyan ágazatokban dolgozó nők szociális biztonságát, ahol az nem biztosított, a migráns munkavállaló nők integrációjának elősegítése céljából, egyszersmind hozzáférést biztosítva számukra az oktatáshoz, különösen a szakmai képzéshez és a fogadó országban beszélt nyelv elsajátítását szolgáló tanfolyamokhoz;
30. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szenteljének különös figyelmet a nők leginkább kiszolgáltatott csoportjainak, nevezetesen a fogyatékkal élő, az eltartottakért felelős, az idős, a kisebbségekhez tartozó és bevándorló, valamint a börtönbüntetésüket töltő nőknek, és hozzanak célzott intézkedéseket szükségleteik kielégítésére;
31. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre a fogyatékkal élő nők támogatásához szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé váljon számukra az előmenetel a társadalmi, szakmai, kulturális és politikai élet azon területein, ahol jelenleg még igen alacsony számban vannak képviseltetve;
32. felszólítja a Cseh Köztársaságot, Németországot, Észtországot, Írországot, Görögországot, Olaszországot, Litvániát, Magyarországot, Hollandiát, Finnországot és Svédországot, hogy haladéktalanul ratifikálják az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményét;
33. emlékeztet arra, hogy a nők elleni erőszak továbbra is súlyos problémát jelent, melynek felszámolásához minden közösségi és nemzeti szinten hozzáférhető eszközt meg kell ragadni, és újra kéri a Bizottságot, hogy öt éven belül gondoskodjon a nők elleni erőszak európai évének létrehozásáról; méltányolja, hogy a Tanács spanyol elnöksége a nők elleni erőszakot a prioritások közé emeli, és kéri, hogy a későbbi spanyol elnökségek kövessék ezt a példát;
34. támogatja a spanyol elnökség javaslatát az áldozatok védelmére irányuló európai megbízatás, valamint egy erőszak esetén hívható, egységes európai segélyhívószám létrehozására;
35. kitart amellett, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség eléréséhez alapvetően fontos a nők elleni erőszakkal szembeni fellépés; felkéri a Bizottságot, hogy kezdje meg egy, a nők elleni erőszak valamennyi formájának, többek között a leánykereskedelemnek a megelőzéséről és az ellenük való küzdelemről szóló átfogó irányelvre irányuló javaslat kidolgozását;
36. fenntartja annak szükségességét, hogy a nők rendelkezhessenek szexuális és reprodukzív jogaik felett, többek között a fogamzásgátláshoz és a terhességmegszakításhoz való könnyű hozzáférés révén; hangsúlyozza a terhességmegszakítással kapcsolatos ingyenes tanácsadás szükségességét; ezért – a fent említett 2008. szeptember 3-i állásfoglalásával összhangban – támogatja azokat az intézkedéseket és fellépéseket, amelyek a nők szexuális és reprodukzív egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek javítására, valamint a jogaikról és a rendelkezésükre álló szolgáltatásokról nyújtott hatékonyabb tájékoztatásra irányulnak; kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hajtson végre olyan lépéseket és akciókat, melyek keretében felhívják a férfiak figyelmét a szexuális és reprodukzív kérdésekben őket terhelő felelősségre;
37. megjegyzi, hogy a férfiak és nők közötti esélyegyenlőséggel foglalkozó európai intézet felállítására irányuló eljárás jelenleg is folyik, és várja, hogy az intézmény mielőbb teljes körűen megkezdje működését;
38. kéri az Európai Bizottságot, hogy folytassa „A GDP-n túl” elnevezésű új stratégiáját, és tevékenységbe építsen be olyan stratégiákat, melyek lehetővé teszik annak mérését, hogy a generációk közötti szolidaritás területén a nők és férfiak mennyiben járulnak hozzá egy adott tagállam GDP-jéhez;
39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a tagállamok kormányaihoz.